

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 10. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Landgericht Berlin – Nemčija) – Romano Pisciotti/Bundesrepublik Deutschland**

(Zadeva C-191/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Državljanstvo Unije — Člena 18 in 21 PDEU — Izročitev državljana države članice, ki je uresničeval svojo pravico do prostega gibanja, v Združene države Amerike — Sporazum o izročitvi med Evropsko unijo in to tretjo državo — Področje uporabe prava Unije — Prepoved izročitve, ki velja zgolj za nacionalne državljane — Omejitev prostega gibanja — Utemeljitev na podlagi preprečevanja nekaznovanosti — Sorazmernost — Podatek države članice izvora državljana Unije)

(2018/C 200/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Berlin

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Romano Pisciotti

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Izrek

1. Pravo Unije je treba razlagati tako, da v primeru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari – v katerem je bil državljan Unije, v zvezi s katerim je bilo izdano zaprosilo za izročitev v Združene države Amerike, zaradi morebitne izvršitve tega zaprosila prijet v državi članici, ki ni država, katere državljan je – položaj tega državljana spada na področje uporabe tega prava, če je navedeni državljan uresničeval svojo pravico do prostega gibanja v Evropski uniji in če je bilo navedeno zaprosilo za izročitev izvršeno v okviru Sporazuma o izročitvi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike z dne 25. junija 2003.
2. V primeru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari – v katerem je bil državljan Unije, v zvezi s katerim je bilo v okviru Sporazuma o izročitvi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike z dne 25. junija 2003 izdano zaprosilo za izročitev v Združene države Amerike, zaradi morebitne izvršitve tega zaprosila prijet v državi članici, ki ni država, katere državljan je – je treba člena 18 in 21 PDEU razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da zaprosena država članica na podlagi ustavnopravne določbe razlikuje med svojimi državljani in državljani drugih držav članic ter da to izročitev odobri, medtem ko izročitve svojih državljanov ne dovoljuje, če je pristojnim organom države članice, katere državljan je ta državljan Unije, omogočila, da v okviru evropskega naloga za prijetje zahtevajo njegovo predajo, in če zadnjenavedena država ni sprejela nobenega ukrepa v zvezi s tem.

⁽¹⁾ UL C 270, 25.7.2016.